

1896-01-30

AFSENDER

Johan Rohde

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Omtalte personer:

Malthe Engelsted

Jens Ferdinand Willumsen

Kristian Zahrtmann

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

DOKUMENTINDHOLD

Rohde takker for Hannovers telegram vedrørende en afstemning iblandt Den frie Udstillings medlemmer, og for hans engagement i udstillingssammenslutningen. Rohde har afsendt sin stemme pr. telegram, og uddyber, at han er imod en sammenlægning af Charlottenborgudstillingen og Den frie Udstilling (en holdning Zahrtmann tilsyneladende også har bakket op om) af frygt for at det vil resultere i et frafald af udstillere på Den frie. Rohde har været bange for, at nogle medlemmer 'længtes efter Kongerøgelsen', men håber nu at Den frie Udstilling kan bevares.

TRANSSKRIFTION

Rom. 30 . I . 96.

Kjære Ven!

Tak for Deres Telegram og for Deres usvækkede Interesse for den frie Udst.

Mit Telegram lød: "Stemmer for Bevaringen gammel Form." Jeg skriver dette for det Tilfælde, Telegrammet skulde forvanskes paa Vejen. I Deres stod der saaledes Pris i Stedet for Fries. Og jeg var saa dum, at jeg spekulerede noget paa, hvad det kunde være for en Pris.

Deres Forespørgsel overraskede mig nemlig, al den Stund jeg mente, at mit Standpunkt ikke blot var givet, men ogsaa bekjendt.

—Siden min Afrejse har jeg intet hørt til den frie Udstillings Skjæbne, men da jeg véd at Afgjørelser i Virkeligheden altid træffes i private Sammenkomster, har jeg anset det for haabløst at kaste mig ind i en Agitation hernede fra.

For alle Tilfældes Skyld skrev jeg dog for vel en Maaned siden til Zahrtmann og meddelte ham kort og bestemt mit Stand-

[2]

punkt, hvilket var, at jeg ikke for nogen Pris vilde gaa med til en Sammenslutning med Charlottenborg.

Nogen Tid senere meddelte Engelsted mig, at

mit Brev havde gjort et meget stærkt
Indtryk paa Zahrtmann, og at han ener-
gisk forfægtede mit Standpunkt, og at han
flere Gange havde læst mit Brev op for
tilstedeværende frie Udstillere.

Man maatte altsaa vide, hvor jeg stod.

Hvad jeg til Dem og Willumsen — De to
eneste, som jeg vistnok har betroet mig til
om denne Sag — var at har sagt, er, at
jeg kunne tænke mig den Mulighed at
Frafaldet fra den frie Udstilling blev
saa stort, at man for den frie Udstillings
Eftermæle burde opløse den. — Men noget
saadant kunne altsaa først komme frem
efter en Afstemning ...; og disse Ytringer var
derfor kun brugte ganske privat til de
nævnte to, som jeg vidste ikke vilde svække

[3]

en Afstemning ved at meddele sligt. —

—

Om virkelig Udstillingen skulde kunne bevarer?

—Jeg havde ganske opgivet Haabet, da jeg
troede, at der ogsaa var Folk i venstre
Fløj, som længtes efter Kongerøgelsen.

—Det vilde være den største Glæde, jeg
længe havde haft.

Dette i al Hast.

Sendte Dem iøvrigt igaar et Brev,
som De altsaa vel har faaet, før
dette kommer Dem i Hænde.

Venlig Hilsen og endnu en

Gang Tak

Deres hengivne Ven

Johan Rohde

Rom. 30. 1. 96.

Kjære Ven!

Tak for Dens Telegram og for Dens usædvanlige
Interesse for den fine udst.

Mit Telegram lød: „Stemmer for Berøringens
gammele Form“. Jeg skrev dette for den til-
fældt, Telegrammet sendtes forvandlede per
Vejen. I Dens stød de saaledes Pris
i Steds for Friis. Og jeg var saa dum,
at jeg opbeholdte noget per, hvad det
gjorde den for en Pris.

Dens Forskjæthed overraskede mig nemlig, at den
Stemt jeg mente, at mit Standpunkt ikke
blev var givet, men ogsaa selvgivet.

Siden min Afrejse har jeg intet hørt til
den fine Udstellings Selskab, men de jeg er
og Afjigende i Vidskabskretsen altid træffes i
privat Sammenkomst, har jeg anset det
for naturligt at kaste mig ind i en Af-
klaring hermed for.

For alle Trepæders Skyld skal jeg dog for en
en Maaned siden til Jakobsmænn og
meddele ham end og bestemt mit Stand-

grundt, hvilket var, at jeg ikke for nogen
Tid vilde gaa med til en Sammenkomst
med Chartreux.

Nogen Tid senere meddelte Engelsted mig, at
mit Brev havde gjort et meget stort
Indtryk paa Zachariasen, og at han
gik forfærdet over Standpunktet, og at han
flor Gang havde ladet mit Brev op for
hundredvisinde fine Udstillere.
Man maatte altsaa vide, hvor jeg stod.

Her er til Dem og Willemsen - De to
eneste, som jeg endnu har hørt om mig til
om Dem. Sag - ~~at~~ at han sagde, at
jeg endelig tænkte mig den Mening at
forfærdes for den fine Udstilling blev
som stor, at man for den fine Udstilling.

Eftermale blev opløst den. - Men noget
sandsynligt mind altsaa for en anden gang
ofte en Aften mig; og disse Udførelse
desuden en brydte gaadte paa at til de
næste to, som jeg ikke ikke vilde se.

in Aptum in, met al meddele slijf. —

~~Alth~~

Om eerlijk udstelling studeer een in veran^{de}?
— In hard gaasde opgevoerd Heeler, de is
~~te~~ al des opgevoerd in volle; vander
Feij, om kanten efer Kuyserijden.
— Dit is al van de stinte Geest, in
lange hard kaff.

Dit is al Heel.

Leuk Om eerlijk opgevoerd is Boer,
om de alken al hee geest, for
Dit kenne om, Heel.

Vandij Heel } en de in
Gang Tan Om kanten van
Johan Roud